

BŘEZEN
2023

MAPA AKCÍ

Přehled důležitých akcí a jejich termínů

ROZHOVORY

Mimo jiné s místostarostkou Janou Kleinerovou

DĚNÍ V ŽALHOSTICÍCH

Co se ve vsi stalo, děje a bude se dít

JARNÍ ZPRAVODAJ

Pravidelné periodikum sebevědomé vesnice Žalhostice, která se chce stát ještě lepším místem pro život. Vytvořeno a vydáváno výhradně místními zastupiteli v nákladu dvou set výtisků. Doručeno přímo do schránek občanů. Za peníze neprodejné.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení spoluobčané a přátelé,

aktuálně držíte ve svých rukou první letošní Zpravodaj, který dostal pozitivní druhé jméno. Ano, jaro je skutečně za dveřmi, i když v době psaní těchto řádků to za oknem na jaro stále moc nevypadá. Ale už je cítit ve vzduchu a opravdu je to již jen otázka dní.

Za uplynulý čtvrtrok se toho v Žalhosticích událo opravdu hodně, jak se ostatně můžete sami přesvědčit na následujících stránkách. Vedle celé řady společenských akcí, se také mnoho děje směrem k vytyčeným cílům a pokračujeme v plnění slíbeného programu. Ne vše jde úplně podle našich představ a ne vše je možné realizovat takovým tempem, jakým bychom chtěli. Věříme však, že vás přesvědčíme o tom, že se toho děje opravdu dost.

Velmi nás těší to, jakým způsobem začínáme společně fungovat jako komunita. Silná návštěvnost veřejných zasedání, plný kulturní dům při konání společenských akcí, nebo důvěra, se kterou se na nás obrácíte s každodenními starostmi. To vše nás nabíjí a motivuje do další práce. Děkujeme za to a těšíme se brzy na viděnou – kde jinde než v Žalhosticích.

Užijte si jaro a naberte síl, my vám s tím pomůžeme jak budeme moci!

Vaši zastupitelé

ŽENY SLAVILY SVŮJ MEZINÁRODNÍ SVÁTEK

Dne 8. 3. 2023 proběhla v našem kulturním domě oslava mezinárodního dne žen. Tato oslava má v obci dlouhou tradici a věřím, že s průběhem letošní oslavy byly ženy spokojeny. Hned u vchodu je vítal pohledný muž s květinou (naš Jarda Plíhal,) úvodním slovem přivítala místostarostka Jana Kleinerová a na upravených stolech bylo připraveno bohaté pohoštění, alkoholické i nealkoholické nápoje byly roznášeny, mimo jiné, i zastupitelé obce.

Zábavný hudební doprovod zajistilo duo Vláďa Fiedler – Petr Drahorád, zazpíval hrušovanský sbor dětí a vystoupil legendární Rošťa Pechoušek. Zábava byla uvolněná, přátelská, takže věříme, že jsme našim ženám dodali trochu relaxu a dobré nálady, což bylo cílem celého odpoledne. A my pochopitelně budeme nadále v této tradici pokračovat a těšíme se na vás všechny příští rok.

NA ČEM AKTUÁLNĚ PRACUJEME

V uplynulém období jsme i nadále pracovali na tom, co nás ve vesnici trápí. Podali jsme žádosti o řadu dotací, například na výstavbu odpočinkových přístřešků, sportovní hřiště či na vypracování strategického rozvojového plánu obce. Každý úspěch, a s ním související práce, budeme i nadále uvádět zde ve Zpravodaji.

Oprava přístupové cesty k dolnímu nádraží. Vyzvali jsme České dráhy ke spolupráci při vytvoření lepší dostupnosti dolního nádraží Velké Žernoseky. Cesta se bude kompletně rekonstruovat společně s celým koridorem. Do doby nově vybudované cesty se stávající cesta opraví, dojde k zasypání a srovnání všech děr a nerovností.

Vyčištění cesty podél železnice u školy. Opět jsme se domluvili na spolupráci při čištění málo využívané drážní komunikace a přilehlých pozemků kolem ní. Dojde zde v dohledné době k prořezání náletových dřevin, odstranění křovisek a samozřejmě uklizení odpadu. Vznikne tak lepší a čistší prostor pod zastávkou, sloužící zejména dopravě školáků.

Instalované výstražné značky v nebezpečném úseku směrem na Litoměřice. Směrem na Litoměřice docházelo v horní části Žalhostic k erozi, kdy často nákladní vozy zajížděly až na samou krajnici komunikace. Značky způsobují zpomalení vozů v daném úseku a zvýšení bezpečnosti.

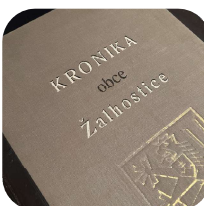
Omezující značky do ulic směrem k Labí a do viaduktu. Záměr umístění značek je již schválen všemi relevantními orgány, značky jsou již objednané. Jejich instalace proběhne ihned po jejich dodání a bude realizováno vlastními silami, pomocí našich pracovitých zaměstnanců. Týká se ulic směrem k Labí a zákazu do pěšího viaduktu.

Nové koše v celé vesnici. Pro naši vesnici jsme objednali řadu košů na odpad. Nechybí také speciální koše na psí "dárečky" spolu s příslušným držákem na pytlíky. Instalovat koše budeme v nejbližších týdnech a to a různé místa v celé délce vesnice.

Dřevěná zvonička. Také díky vaší účasti na prvním veřejném zasedání byla vybrána finální podoba (návrh) dřevěné zvoničky z jasanového dřeva. Kmen je předán řezbářů a práce na zvoničce již započaly. Celou výrobu zdokumentujeme a v příštím Zpravodaji nabídneme podrobnější článek o celé výrobě.

Žalhostická kronika. Rozhodli jsme se pokračovat v psaní kroniky vlastními silami. Externí kronikář, který jako poslední na kronice pracoval, vycházel pouze z textů Zpravodajů. Chceme do textů dostat více emocí, nálady v obci a to, co mezi občany rezonuje. Dojde také k další úspoře za kronikáře, texty zajistíme na úrovni zastupitelstva.

JANOU KLEINEROVOU

Novým, přesto však již nyní velmi výrazným členem zastupitelstva, je místní rodačka Jana Kleinerová. V zastupitelstvu nyní plní roli místostarostky, která svojí aktivitou a nadhledem velmi rychle zapadla do života úřadu a získala si respekt a sympatie celé sedmičlenné party. Jana je také v současné době jedinou ženou v zastupitelstvu. Také proto jsme se rozhodli místo pro rozhovor v jarním Zpravodaji věnovat právě Janě.

Ačkoliv patříš k žalhostickým rodákům a mnozí tě znají osobně, přesto tě poprosím o krátké představení. Můžeš o sobě říci cokoliv, co uznáš za vhodné, ať už profesně či ze soukromého života.

Moje rodina bydlí v Žalhosticích už několik generací, prarodiče Kleinerovi i rodiče Novákové. V obci jsem žila spíš nenápadně, vždy jsem milovala a chránila zvířata a přírodu, zvířata u mě žijí v celoživotním azylu a Ti také vyplňují velkou část mého volného času. Převážnou část času jsem, pochopitelně jako většina z nás, v práci. Jako neuvolněná místostarostka se ve zbylém čase věnuji práci pro obec. Musím přiznat, že skloubit obě práce je poměrně náročné, ale zkušenosti z mé primární profese využiji pro práci pro obec a naopak jsem schopná se na práci zastupitelů obce nyní podívat jinou optikou a lépe pochopit problematiku chodu obce.

Vlétla jsi do zastupitelstva jako vítr a vím, že děláš současně na několika projektech najednou. Co tě v práci pro obec motivuje, kde bereš zapálení?

Zdejší lidé jsou pro mě hlavně sousedé a pojí nás často společná minulost. Žijí zde, stejně jako většina zastupitelů, celý svůj život. O to je pro mě celá práce v zastupitelstvu náročnější, protože se s obyvateli často přátelím a vím, že ne vždy se dá práce vykonávat tak, aby byli maximálně spokojeni úplně všichni.

Co by se podle tebe mělo za toto volební období stát či změnit, aby jsi za čtyři roky řekla, že práce v zastupitelstvu měla smysl a vedení obce bylo úspěšné?

Nutně potřebujeme dokončit projekty a realizaci chodníků, parkoviště, to co dosud z nepochopitelných důvodů stagnovalo. Máme připravené i další projekty, ale vše je běh na delší trať a vše je otázkou financí. Chceme nejen uskutečnit plánované stavby, ale také zlepšit komunikaci s občany, i s okolními obcemi, komunikaci v rámci mikroregionu, tak, jak jsme si to předsevzali v našem volebním programu. Takže cílem je mít fungující obec po všech stránkách, pokud se toto podaří, nebude problém obec vést a dál rozvíjet, s námi nebo s jiným vedením.

S mojí psí láskou, která už opustila tento svět

Můžeš zavzpomínat na jednu (klidně dvě ☺) zajímavou či vtipnou událost, která se ti z tvého života v Žalhosticích vybaví?

Ráda vzpomínám na svého dědu, p. Kleinera, i když jen prostřednictvím vzpomínek mámy, protože zemřel, když jsem byla malé dítě. Nicméně oplýval smyslem pro humor a byl zapálený kutil. Ovšem kutil po vzoru Pat a Mat, což prý několikrát potvrdil výsledky svého kutilství. Jednou se rozhodl ještě s jedním nejmenovaným sousedem, že budou vyrábět víno. Pamatuji si zcela malou vinici, kterou jsme na zahradě dlouho měli. Ovšem jejich víno byla zcela nepitelné, o čemž se přesvědčil výpravčí z místního nádraží, když tento nápoj od dědy dostal nebo dokonce koupil. Mého dědu potom proháněl okolo nádražní budovy, aby si s ním „vyříkal“ situaci ohledně kvality vína.

Vím o tobě, že máš ráda zvířata a jsi velký bojovník za jejich práva. Jak tahle tvoje role vznikla?

Jako malá jsem těžce nesla, když se zabíjeli králíci nebo prasata, která jsme chovali, nemohla jsem pochopit, jak někdo může zabít zvíře, které s ním nějakou dobu žije, přece si k němu musí vybudovat nějakou vazbu. Postupně jsem si vytvořila pevné názory a postoje, stala se vegetariánem a v rámci svých možností i obránce zvířat. Každé zvíře je živá bytost, ke které bychom se měli chovat s respektem. Když mě blízcí nebo budoucí přátelé ptají, jestli si je přidám do přátel na sociálních sítích, předem je varuji, že sdílím většinou kauzy zvířat, jejich podporu a podepisuji různé petice, takže to, co tam uvidí, není kolikrát hezký pohled.

Zakončila bych toto téma mým oblíbeným citátem Milana Kundery: "Skutečná доброта člověka se může projevit v naprosté čistotě a svobodě jen vůči tomu, kdo žádnou sílu nepředstavuje. Skutečná mravní zkouška lidstva, ta nejzákladnější, uložená tak hluboko, že uniká našemu zraku, záleží v jeho vztahu k těm, kteří jsou mu vydáni napospas, ke zvířatům!"

Co bys ráda vzkázala občanům?

Občany bych poprosila především o trpělivost. Některé věci nejdou změnit ze dne na den, nejde realizovat stavby, na které není zpracován ani projekt a s jeho zpracováním se nutně spojeno dalším množstvím práce a administrativních úkonů. Zároveň všem občanům ze srdce děkuji za důvěru, které si vážím a všichni zastupitelé se budeme snažit ji nezklamat.

Se sousedkou Janou Jonovou, se kterou se známe od mala, zahradníčíme spolu

Další fotka z mládí s kluky Hružovými

Jana Kleinerová a Honza Waldhauser

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

"NARODIL JSEM SE V ŽALHOSTICÍCH V ROCE 1928 A JSEM NA TO VELMI HRDÝ"

Ing. Emil Pražan, 13. ledna 2023

Devátého ledna v půl deváté ráno obdržel obecní úřad elektronickou poštou zprávu, která začínala těmito větami:

„Dobrý den. Někdy před deseti lety jsem jednal s vaším úřadem v tom smyslu, že podle vyjádření tehdejších představitelů by bylo možné, že až pojedu kolem, mohu se zastavit. Narodil jsem se jako čtvrté dítě manželů Pražanových 14. 10. 1928 v Žalhosticích, v domě č. 75. Je mi tedy už 94 a půl roku.“

Po krátké konverzaci a několika telefonátech jsme se domluvili na společném setkání s panem Pražanem a musím říci, že bylo natolik zajímavé a svým vyprávěním poutavé a výpravné, že jsme se rozhodli kousek tohoto setkání zprostředkovat nám všem a dát mu prostor zde ve Zpravodaji.

Hned o čtyři dny později, tedy 13. ledna, jsme se setkali v kanceláři obecního úřadu. Pan Pražan byl setkáním velmi dojat a začal vyprávět o Žalhosticích, jak si je pamatuje z předválečné doby. Vzpomínal na to, jak se spolu se sourozenci vydával přes celou vesnici do české školy, která byla tehdy vlastně v Žernosekách (nynější žalhostická škola, pozn.). Německou školu, která bývala byla blíže, jim bohužel nebylo povoleno navštěvovat. Vyprávěl o tom, jak vzpomíná na vzhled vesnice, už tenkrát provázanou dlouhou cestou, která se vsí táhla podobně, jako dnes. Tehdy ještě sloužila zejména koňským povozům. Pan Pražan se při návratu velmi podívoval, jak úzce cesta působí. Tenkrát, jako dítěti, mu připadala velmi široká a skupiny dětí se po ní bezpečně ubíraly právě třeba do žernosecké školy.

Pan Pražan také vzpomínal, jak se jeho rodiče seznámili na místním plese a třeba

na vzhled žalhostického nádraží, na kterém jeho tatínek pracoval.

Po společném rozhovoru a vypité kávě jsem se vydali projít Žalhosticemi a zmapovat původní bydliště pana Pražana. Vznikl tak snímek, kde stojí před domem č. 75, který původně uváděl jako svůj rodný dům. Když jsme si však dům prohlíželi, bylo jasné, že něco neseďí. Až po svém návratu do Prahy přišel další mail, ve kterém pan Pražan koriguje původní informaci:

„Dobré jitro. Vzpomínky jsou někdy přesné, někdy s omylem. Zvláště když jde o dobu před 80 lety. Když jsme příjížděli na litoměřické náměstí, tak mi to rázem došlo. Spletl jsem si číslo budovy, kde jsem se narodil. Nebylo to číslo 75, ale 70. A ten dům nemůže stát někde daleko od vašeho úřadu. Na nádraží jsme chodili do kopce, nikoliv z kopce. Když jsem pak seděl v kavárně s názvem Galerie, tedy v rohu náměstí, popíjel jsem suchý Tramín. A tam jsem nabył jistotu, že to byla ona sedmdesátka. Píšu to jen pro upřesnění, pokud se to číslo domu v rozhovoru objeví.“

Malý Emil Pražan v šesti letech, 1934

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

Z toho vyvozují jedinou věc, budeme muset zorganizovat další setkání, kde se společně podíváme i na tu „sedmdesátku“. Předpokládám, že s jarním oteplením bychom se mohli znovu setkat. Děkuji panu Pražanovi za návštěvu a připomenutí, že Žalhostice mají dlouhou historii, kterou jsme si připomenuli také čtením ve staré obecní kronice.

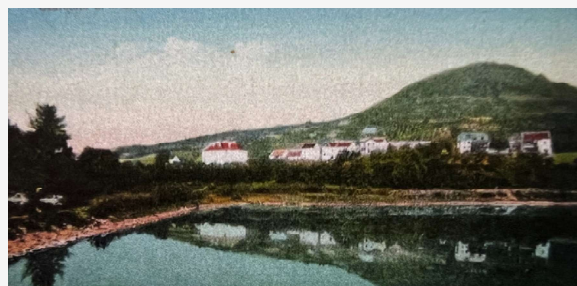
„Ještě jednou chci poděkovat za nevšední přijetí. Ten hrníček už s velkou radostí používám na ranní kávu. Připomíná mi to, že jsem u vás skutečně byl a že se mi to všechno nezdálo. S pozdravem Emil Pražan.“

Emil Pražan, Žalhostice, 13.1.2023

Emil Pražan, obecní úřad Žalhostice, 13.1.2023

Žalhostice 1917, Post Bellum

ING. EMIL PRAŽAN

Emil Pražan se narodil v roce 1928 v Žalhosticích (Tschalositz). Maminka byla Němka, tatínek Čech. Tatínek byl v Žalhosticích staniční manipulant; Emil ve škole, když měli představovat povolání svých rodičů, pochopil, že to asi nebude žádná vysoká funkce – byl taková holka pro všechno, jak dnes vzpomíná. Později v Litoměřicích, když se ze Žalhostice odstěhovali, byl již otec nádražním pokladníkem. Rodiče se seznámili na plesu v Žalhosticích. Plesy, to byla v takové vesnici událost! Maminka byla z Lovosic, což nebylo tak daleko. Na plesu potkala tatínka, pana Pražana, a zůstala v Žalhosticích.

Obec Žalhostice byla tehdy smíšená, Češi a Němci zde žili ve vzájemné shodě. Vesnice to nebyla úplně malá, čítala tehdy odhadem kolem 600 lidí. Na pískovišti se sešly české i německé děti – to bylo jedno, musely umět oba jazyky, to bylo tehdy normální. Dětství zde prý bylo krásné, děti nevnímají politické události, žijí vlastně v jiném světě. Vše v Žalhosticích bylo harmonické až do roku 1935, pak se sousedé měnili.

V obci byla pouze německá škola. České děti chodili do české školy do Žernosek, německé děti z okolních vesnic a třeba právě i z Žernosek šly zase naopak proti nim do německé školy do Žalhostic. Následně, v roce 1935 se rodina Pražanových odstěhovala do Litoměřic a od roku 1977 žije se svojí rodinou v Praze. **Pokračování žalhostického příběhu tak nastalo až nyní, po bezmála devadesáti letech návštěvou pana Pražana v Žalhosticích...**

Emil Pražan a Honza Waldhauser

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH MAŠKARNÍ PLES PRO DĚTI

Maškarňí bál se konal v sobotu 18.3. od 14h. O program se postaral a děti bavil showman a kouzelník v jedné osobě MagicSoukup. Masek se letos sešlo opravdu hodně, dokonce i někteří rodiče co se nemohli dočkat večera měli masky na sobě také. Požádali jsme o rozhovor jednu Avatarku, pobíhající mezi princeznami, vlky, upíry a piráty.

Ahoj, jak se jmenuješ, jakou masku sis vybrala, proč a jak dlouho si masku vyráběla?

Já jsem Eliška Rotterová, jsem tady za Neytiri, což je Avatarka. Vybrala jsem si ji proto, že jsme byli s mamkou a tatškou v kině a mě se moc líbila. S babičkou jsme koupili ve středu Litoměřicích elastáky, tričko a paruku. Pak jsme to s mamkou barvily. V sobotu, před začátkem maškarňího plesu mě pak mamka ještě upletla copánky a tatka namaloval modře. Už jsme měli zpoždění a tak mě ještě dobarvoval nohy na modro přímo v Kulturáku.

Maska je to opravdu povedená, dokonce i ocas se vám povedl. Můžeš nám říct, jaké další masky se ti tady dnes líbily?

Děkuju, s tím měla mamka asi nejvíc práce, ocas a roušku. Vymyslela to moc hezky. Ostatní masky? Brácha byl Minecrafták Steve a ten druhý pak rytíř Jedi. A jinak se mi líbila Upírka jeptiška, měla i hustý červený oči, pak Dráček a takovej černej velikánskej pavouk, ten byl děsivej.

Ted' otázka k programu bálu, jak se ti to líbilo, co bylo nejlepší, vyhrála jsi něco?

Bylo to super, pan kouzelník hrál pěkný písničky na tancování, nejlepší bylo asi kouzlení na konec. Vytáhnul z papírový tašky velikánský megabrčko, vůbec nechápu jak to dokázal, to muselo být opravdový kouzlo. Líbily se mi bublinky, měl nějaký přístroj ze

Neytiri z Avatara v podání Elišky Rotterové

kteřího vyfukoval snad milion bublin najednou, takovej megabublifuk. Super taky bylo, že nám všem pak vyráběl z balónku co jsme chtěli, mě udělal žirafu... Ano vyhrála jsem za tancování a masku velkého černého Huggy Wuggy plyšáka, mám ho teď doma místo panenky, oblíkám mu bráchovo oblečení, je to sranda.

Už máš plány na masku na příští rok?
Půjdu za nějakou superhrdinku.

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

Chtěla bys ještě něco dodat, můžeme tento rozhovor otisknout v Žalhostickém zpravodaji?

Cožééé? No tak jo. Jo chutnal nám párek v rohlíku, ale pak byl brácha smutnej, že už došly hranolky, že si je nestihl koupit. Bylo to mega super!!! 😎

Eliška Rotterová a Václav Rotter

MAŠKARNÍ BÁL PRO DOSPĚLÉ

Maškarák je u nás v Žalhosticích tradice a kdo na něj nepřijde, jako by nebyl. Vždyť kdy jindy se můžete vrátit do dětských let, a díky vhodné zvolené masce i omládnout. Letos to byly opět povedené modely, bylo vidět, že si s tím dali všichni záležet. Někdo měl výborný nápad a nemusel se ani moc snažit s výrobou, někdo zase nad výrobou masky musel strávit opravdu hodně času, každopádně to stálo za to. Všichni se bavili a to nejen díky výborně hrající kapele, ale i pohledem na ostatní masky.

Každý si po příchodu vybral lísteček s cenou z tomboly a po půlnoci se ještě vylosovalo několik šťastlivců a ti si převzali hlavní ceny – popelnici, akuvrtačku, dlažbu či poklice (na kola).

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

Jeden odstaveček bych rád věnoval kapele Impulz, která letošní ples hudebně doprovázela, kromě výborně hrajících klávesistů a kytaristů, byly to hlavně obě zpěvačky, které při duetu Tell him (od Céline Dion a Barbary Streisand) předvedly opravdu neskutečné rozsahy svých hlasů, bravo! Petr Drahorád, který si na závěr stříhl taky jednu písničku, se jim v tom nemohl rovnat.

Pokud jde o zábavu, nesmím zapomenout ani na taneční školu Funky Dangers, jejichž druhá část vystoupení zahrnovala i tanec s lidmi, resp. maskami v sále.

Hřebem večera ale nebyla tombola, kapela, kuchyně či fotokoutek. Bylo to každoroční klání o nejvydařenější masky. Kritériem poroty byl nejen dokonalý vzhled či technická stránka, šlo i o nápad, geniální myšlenku a také je potřeba říct, že se jednalo o maškarní ples, nikoli sraz cos-play individualit. Takže to dopadlo nakonec tak, že hlavní cenu vyhrála Černá skládka, což byl soubor složený z CHKO a několika černých skládek posetých odpadky. Na druhé místo se složila Rubikova kostka, a to doslova. A třetí místo vybojoval párek důchodců, kterým se nikdo neodvážil říct, že si spletli sál. Ještě zmíním dalších pár masek, které se ale na pomyslný stupínek vítězů nedostaly: Dva Ufouni se svítilími tykadly, Indiáni, Kovbojové, Asterix a Obelix,

Super Mario i s princeznou, i celá rodina Dvorních dam s Rytíři, Brouk Pytlík s Beruškou, parta Upírů, Vlk a tři prasátka, několik Mimů. Nesmím zapomenout na Macha a Šebestovou, Smajlíky, Sušenky, Klauny, párek Koček i s Myškou, Ninju s Gejša, Jokera s Harley Quin, Tajné agenty, Námořníky, Člověče nezlob se atd...

Chtěl bych Žalhobeatu poděkovat za parádní ples, velký dík patří i obsluze na baru, žádné fronty a také díky všem sponzorům co přispěly do tomboly. Jo a ještě pochvala kuchyně Petra Kalcovského jehož masku bylo možné ukázat, až po 22. hodině.

Václav Rotter

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH OLEJOVÁ SKVRNA NA LABI

Všichni víme, jak málo míst pro odpočinek a relaxaci máme v naší vesnici. Skutečně málo, pramálo. Navíc jsme asi všichni zaregistrovali zásah hasičského záchranného sboru, který pomocí norných stěn likvidoval olejnatou skvrnu na hladině našeho Labe.

Bohužel se nejednalo o izolovaný a ojedinělý jev. Skvrna, či chcete-li stopa po oleji se začala objevovat stále častěji. Jednou z ničeho nic, jindy po prudkém dešti, pak zase se silným větrem. Není tajemstvím, že se naše ves pro hasiče stala pravidelnou destinací

a začalo být jasné, že zdroj ropného znečištění bude větší a nebude od Žalhostic příliš vzdálen. Jak se objevilo i v televizní reportáži, v areálu bývalé Lany, kde se nachází větší množství podnikajících subjektů, bylo objeveno celé pole velkých, kubíkových nádrží, z nichž unikala neznámá ropná látka. Následně už byl jen kousek ke kontaminaci hráze a přilehlých břehů.

Celé vyšetřování nyní běží a je na samém počátku a budeme se snažit vám všechny dostupné informace poskytnout. Nicméně už nyní můžeme říci, že nás celá věc velmi mrzí a ať je pachatelem kdokoliv, zachoval se k nám velmi bezohledně. Velký dík v této nepříjemné situaci patří litoměřickým hasičům a všímavým žalhostickým občanům, kteří celou věc trpělivě a opakovaně hlásili a pomohli dohledat původ znečištění.

KRÁTCE O ŽALHOBEATU

Ahoj Petře, jaro je skoro na spadnutí, plesová sezóna ukončena, doufám že byla úspěšná.

V našem kulturáku proběhly letos tři plesy, Školní, Píšťanský a maškarní, k tomu ještě malá oslava MDŽ a dětský maškarní, a spolek Žalhobeat byl, co by spolupořadatel, pod těmito akcemi podepsán. Mohu-li mluvit za náš spolek, jsem přesvědčen, že vše bylo v pořádku a drobné nedostatky nám jsou poučením pro příště, budeme-li osloveni.

Připomeň prosím, kdo a co je Žalhobeat.

Spolek Žalhobeat vznikl před třemi roky, 29.2.2020, aby byl vytvořen právní rámec pro pořádání rockového minifestivalu Žalhobeat, který je naše primární záležitost. U jeho zrodu byli Standa Mikovec, Jarda Volšík, Kamil Veselý a moje maličkost. Standa nás a tento svět bohužel minulý rok nečekaně opustil, a svou pomoc a neutuchající optimismus, nám nabídl David Lojek.

Takže zase ve čtyřech, to je fajn. A co klubovna? Hodně se o ní mluví.

V klubovně se scházíme na základě komunikace přes Whatsapp na pravidelných schůzích, doplněných běžným občerstvením. A věř, že je o čem diskutovat. Přijít mohou samozřejmě řadoví členové spolku, ale i neřádný nečlen bude v klubovně vítán.

A co spolek chystá v horizontu jara a začátkem léta?

Samozřejmě, budeme-li požádáni o podporu na obecních akcích, rádi tak učiníme, na přelomu května a června plánujeme jarní Žalhocyklotour, a 8.7.2023 vypukne již pátý ročník rockového festivalu Žalhobeat.

Taky se těším! Mějte se všichni fajn a hodně radosti z vydařených akcí.

Žalhobeat v aktuálním složení

Petr Drahorád

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

POMÁHÁME MÍSTNÍM ZVÍŘATŮM....

V uplynulém období se stala celé řada věcí, které nemají úplně pozitivní dopad do žalhostické přírody. Jednak všichni víme, v jak dopravně složité lokalitě bydlíme a s kolika kamiony se denně potýkáme. Vedle toho jsme zaregistrovali ekologickou havárii na našem Labíčku, způsobenou lidskou bezohledností. Pokusíme se tedy dodat trochu úsměvu díky dvěma zprávám s dobrým koncem.

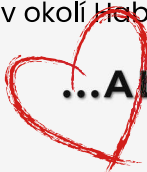
Přimrzlá labuť. Letošní zima nebyla nijak chladná, přesto se "podařilo" jedné labuti na slepém rameni posedávat takovým způsobem, že přimrzla k nově vzniklé ledové ploše. Díky zásahu místních lidí, v čele s naší Šárkou Mrázkovou Mikyskovou, se labuť úspěšně dostala do záchranné stanice a v současné době se plánuje její vrácení k nám na Labíčko.

Teplem probuzený, pohublý a hladový ježek. Všímavý žalhostický cyklista si v mrazivém dni všiml těžce oddechujícího, pohublého a promrzlého ježka, opět v těsné blízkosti slepého ramene Labe. Po kontaktování záchranné stanice jsme obdrželi opět pochválení za zájem o zvíře a paní ze stanice si pro ježka s velkým vděkem přijela. Také ježek se dle našich informací plně zotavil na psích granulích a chystá se v průběhu března jeho vypuštění v okolí Habřiny na Úštěcku.

...ALE I TĚM DOMÁCÍM!

Uplynulé období se nám, asi nechtěně, postaralo o další námět na krátkou zmínku. Ukázalo se totiž, že umíme velmi dobře nacházet a vracet domů zatoulané psy. A nejen psy! Na fotkách níže se můžete seznámit se znovu-nalezenými pejsky a jedním kozlem. Všichni čtyři se zaběhli a díky rychlému sdílení informace pomocí Facebooku a Munipolisu se v rekordním čase našli a vrátili zpět do svých vyhrátých pelíšků. V případě kozlíka asi do teplého chlívků. Samozřejmě všem, kteří se zapojili a skvěle zafungovali, moc děkujeme my i hrdí majitelé mazlíčků. 😊

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

TRADIČNÍ TURNAJ V PING-PONGU O PUTOVNÍ POHÁR OBCE ŽALHOSTICE

Mezera mezi vánočními svátky a Novým rokem opět přilákala pingpongové hvězdy mikroregionu. Tentokrát padl termín na 29. prosince loňského roku, tedy tzv. mezi svátky, jak je u nás zvykem. Celkem se ke stolu postavilo s pálkou v ruce 32 hráčů, a to hned ve třech kategoriích, muži, žen a junioři. Speciální skupina 55+, která má u nás v obci tradici a pravidelně ve čtvrtěk trénuje, se ze zdravotních důvodů nesešla, což nás mrzí. Na nejvyšším stupínku pomyslné bedny se umístili Kateřina Kružíková (kat. ženy), Ivo Kružík (kat. junioři) a Pepa Malý (kategorie muži). Turnaj přilákal také řadu přespolních hráčů z okolních vesnic, což nás samozřejmě těší. Jednomu z nich jsme položili také otázku, kterou můžete najít v boxíku na této stránce. A když jsme u toho těšení, tak se těšíme na letošní, již čtvrtý turnaj. Všichni jste zváni, a to ať už za herní stůl, nebo za stůl klasický jako diváci. První míček bude vypuštěn z ruky 28. prosince v ranních hodinách.

Vítězové kategorie junioři

Vítězové kategorie muži

Vítězové kategorie ženy

Pinčesoví nadšenci 60 plus. Že jste o nich ještě neslyšeli? Tomu se nechce věřit, vždyť tato pětice zralých kamarádů se v Žalhosticích věnuje ping-pongu už pěknou řádku let. Jejich sportovní nadšení nám budiž inspirací. Zdravotní potíže je nepustily na poslední turnaj, přinášíme však alespoň jejich motivační vzkaz:

My už asi žádný turnaj nevyhrajeme, ale o to raději chodíme pravidelně, pokud zdraví dovolí, rozhýbat tělo při hraní pinčesu. Děkujeme obci, že nám tuto aktivitu umožňuje vykonávat, trénujeme již asi 7 let a přejeme všem mladým, aby jim sportování vydrželo alespoň tak dlouho, jako nám.

Přespolní hráč Petr Waldhauser. Zeptali jsme se, co jej na žalhostickém turnaji přitahuje, díky čemu je tradičním účastníkem:

Když pominu fakt, že jsem sportovní nadšenec a „vymetám“ všechny podobné akce v okolí, tak je to především můj pocit, že pořád tak trochu do Žalhostic patřím. I když už žiju ve Velkých Žernosekách a jsem tam naprosto spokojen, tak zde mám spoustu kamarádů od dětství, včetně hlavního organizátora Honzy Hamerníka. Turnaj bývá skvěle zorganizován a díky třem stolům rychle, bez zbytečným prostojů, plyne. Také jsem byl letos zvědavý na nově zrekonstruovaný sál. Organizátorům bych vzkázal, ať určitě vytrvají a třeba zkusí vymyslet podobné zápolení i v jiném sportu, rád se zúčastním. Závěrem bych ještě jednou chtěl pográtulovat vítězi Pepovi Malému. Bylo mi ctí mu být v zápase alespoň trochu rovnocenným soupeřem.

STALO SE V ŽALHOSTICÍCH

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

První únorový víkend nebyl jen ve znamení sychravého počasí, ale také ve znamení příležitosti přivítat mezi nás, občany Žalhostic, nového občánka. Můžete se s ním seznámit na fotografii níže a jmenuje se **Štěpán Gajdoš**. Celé zastupitelstvo přeje Štěpánkovi šťastné vykročení do života a děkujeme příslušnému čápovi, který jej přinesl právě k nám do Žalhostic. Slavnostní událostí provedl nejbližší rodinu náš starosta Honza Hamerník a věčně usměvavá stállice většiny vítacích ceremonií, paní učitelka Daniela Kubová. Štěpánku, vítěj!

JUBILANTI

Uplynulý čtvrtek byl také plodný v počtu oslav významných životních jubileí. Své narozeniny samozřejmě oslavilo daleko více našich sousedů než zde uvádíme. Ve spolupráci se SPOZem, který dohlíží na to, aby se nikoho nezapomnělo, si však dovoluujeme upozornit pouze na kulatá a významná jubilea. Všem oslavencům chceme ještě jednou popřát pevné zdraví, moře spokojenosti a ještě mnoho podobných oslav společně se zástupci SPOZ. Blahopřejeme **Marcele Hamerníkové, Ivanu Nygrýnovi, Janě Jakešové, Květoslavě Klecandové, Blaženě Ištvankové, Karlu Dryákovi, Josefu Tichému a Milušce Kmochové.**

ROZLOUČILI JSME SE

Poslední zimní měsíce přinesly také smutné události. Odešlo několik lidí, kteří ač nebyli přímo žalhostickými občany ve smyslu svého trvalého pobytu, tak se jednalo o lidi či přátele, které mnozí z nás důvěrně znali a měli na Žalhostice dlouholetou vazbu. Vzpomeňme společně na **Ludmilu Bělohlávkovou, Lidušku Hrabkovskou a Eriku Antošovou**. Upřímnou soustrast rodinám.

NAŠE ŠKOLA BRUSLENÍ

Jednou z oblíbených aktivit pořádaných naší školou je bruslařský výcvik. I v letošním školním roce měly děti možnost jednou za čtrnáct dní využít litoměřický zimní stadion k rozvíjení svých bruslařských dovedností. Zapojili se žáci od 1. do 9. třídy, celkem jich jezdilo bruslit asi 70. Od listopadu do konce března poskytuje město Litoměřice ledovou plochu zdarma žákům základních škol. Tato velkorysá nabídka trvá již přes dvacet let! Vedle bruslení mají chlapci možnost zdokonalovat se v práci s hokejkou a pukem.

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Navzdory obavám z teplého počasí a nedostatku sněhu se povedlo uspořádat lyžařský výcvik. Počasí se umoudřilo a bohatá sněhová nadílka odměnila naše lyžařské vytrvalce skvělým zážitkem z jízdy na lyžích i snowboardu. Zajímavý byl i „odpočinkový“ pěší výlet k německým hranicím. Celkem 32 lyžařů (od 4. do 9. třídy) na krušnohorské Bublavě prožilo fyzicky náročný, ale krásný týden! Poděkování patří partě učitelů za jejich péči o mladé sportovce.

ŠKOLNÍ PLES

Po čtyřech letech plesového půstu jsme se dočkali 25. února! Ples pořádaný ve spolupráci školy a obce byl velmi dobře navštívený – asi 125 účastníků! V opraveném a útulném sále kromě tradičně perfektního výkonu kapely BrideBand (na plese hrála už popatnácté!) návštěvníky potěšilo předtančení klubu DMC Revolution. Byl zadán vědomostní test, nedílná součást školního plesání! Je nutno zmínit a pochválit mládence a děvčata ze Žalhobeatu za výbornou obsluhu. Budeme se těšit na další kulturní podniky!

MAPA AKCÍ 2023

Níže naleznete aktualizovaný pohled na plánované akce v naší obci. Nad rámec těchto pravidelných se můžete těšit také na další, které přidáváme průběžně. Na pozadí organizace těchto akcí je vedle zastupitelů řada velmi ochotných a pracovitých lidí, které je nutné zmínit. Děkujeme **zaměstnancům obecního úřadu, členům Žalhobeatu, SPOZu a dalším dobrovolníkům**. Jsme rádi, že vás tady máme, jste borci!

Ples školy a obce

25. února

Maškarní karneval a ples

18. března

Zájezd na muzikál Zpívání v dešti

29. dubna

Stavění Májky

1. května

Žalhobeat festival

8. července

Strašidláček

28. října

Posezení seniorů

30. listopadu

Mezinárodní den žen

8. března

Velikonoční jarmark, Den učitelů

28. března

Pálení čarodějnic

30. dubna

Dětský den

3. června

Neckyáda

19. srpna

Rozsvícení stromečku

25. listopadu

Turnaj v ping pongu

28. prosince

ZAJÍMAVÉ UDÁLOSTI V NAŠÍ ŠKOLE

Zápis do první třídy, 21. dubna

Vodou Portou, 3.-4. června

Zápis do mateřské školy, 19. května

Škola v přírodě, 19.-23. června

Výročí 33 let Vinohrádku, 27. května

Rozloučení s devátou třídou, 30. června

Své připomínky či náměty do Zpravodaje můžete zaslat na adresu janwaldhauser@seznam.cz